

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 23 września 1921 r.

w przedmiocie organizacji władz i urzędów skarbowych w b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarząd skarbowy b. dzielnicy pruskiej wykonuje Ministerstwo tej dzielnicy przez:

- A) izby skarbowe,
- B) urzędy skarbowe, a mianowicie:
 - a) podatków bezpośrednich i opłat skarbowych,
 - b) podatków pośrednich, tudzież
 - c) kasy skarbowe.

§ 2. Izby skarbowe (Wielkopolska w Poznaniu na obszar Województwa Poznańskiego i Pomorska w Grudziądzu na obszar Województwa Pomorskiego) podlegają bezpośrednio Ministerstwu b. Dzielnicy Pruskiej (Departament Skarbu) i są władzami przełożonymi nad urzędami skarbowymi (§ 1 lit. B.).

§ 3. Urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych tworzy się w każdym powiecie administracyjnym. Siedzibą ich są w zasadzie miasta, będące siedzibami starostw.

Urzędy skarbowe podatków pośrednich tworzy się, łącząc razem kilka powiatów administracyjnych z dawnych głównych urzędów celnych i urzędów celnych (wewnętrznych), które w międzyczasie, dla odróżnienia od granicznych urzędów celnych nosiły nazwę urzędów skarbowych w okręgu wielkopolskiej izby skarbowej w Poznaniu, a urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgu pomorskiej izby skarbowej w Grudziądzu.

Kasy skarbowe tworzy się w zasadzie z dotychczasowych państwowych kas powiatowych i kas celnych (wewnętrznych) w każdym powiecie administracyjnym. Siedzibą ich są w zasadzie miasta, będące siedzibami urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych.

§ 4. W okręgu wielkopolskiej izby skarbowej tworzy się następujące urzędy skarbowe podatków pośrednich:

- 1) w mieście Poznaniu dla powiatów: Poznań — miasto, Poznań — wschód, Poznań — zachód, Śrem, Środa;
- 2) w mieście Bydgoszczy dla powiatów: Bydgoszcz — miasto, Bydgoszcz — wieś, Szubin, Wyrzysk;
- 3) w mieście Lesznie dla powiatów: Leszno, Wolsztyn, Kościan, Śmigiel, Rawicz, Gostyń;
- 4) w mieście Międzychodzie dla powiatów: Szamotuły, Międzychód, Grodzisk, Nowy-Tomyśl;
- 5) w mieście Rogoźnie dla powiatów: Oborniki, Wągrówiec, Chodzież, Czarnków;
- 6) w mieście Ostrowie dla powiatów: Ostrów, Odolanów, Ostrzeszów, Kępno;
- 7) w mieści Jarocinie dla powiatów: Jarocin, Pleszew, Koźmiń, Krotoszyn;
- 8) w mieście Gnieźnie dla powiatów: Gniezno, Witkowo, Września, Żnin;
- 9) w mieście Inowrocławiu dla powiatów: Inowrocław, Mogilno, Strzelno.

§ 5. W okręgu pomorskiej izby skarbowej tworzy się następujące urzędy skarbowe podatków pośrednich:

- 1) w mieście Grudziądzu dla powiatów: Grudziądz—miasto, Grudziądz—wieś, Świecie;
- 2) w mieście Chojnicach dla powiatów: Chojnice, Sępólno, Tuchola;
- 3) w mieście Toruniu dla powiatów: Chełmno, Toruń - miasto, Toruń - wieś, Wąbrzeźno;
- 4) w mieście Brodnicy dla powiatów: Brodnica, Działdowo, Lubawa, (Nowe-miasto);
- 5) w mieście Starogardzie dla powiatów: Gniew, Kościerzyna, Starogard, Tczew;
- 6) w mieście Wejherowie dla powiatów: Kartuzy, Puck, Wejherowo.

§ 6. Na czele izby skarbowej stoi dyrektor, na czele urzędu skarbowego podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, oraz urzędu skarbowego podatków pośrednich — naczelnik urzędu skarbowego, a na czele kasy skarbowej — skarbnik.

§ 7. Urzędnikom administracji skarbowej przysługują do chwili wejścia w życie pragmatyki służbowej na całym obszarze Rzeczypospolitej następujące oznaczenia charakterów służbowych:

w V stopniu służbowym — naczelnik wydziału (w izbach skarbowych);

w VI stopniu służbowym — radca, naczelnik urzędu skarbowego (w siedzibie izb skarbowych);

w VII stopniu służbowym — naczelnik urzędu skarbowego, skarbnik (w większych kasach skarbowych), starszy referent, starszy inspektor kontroli skarbowej;

w VIII stopniu służbowym — referent, skarbnik (w mniejszych kasach skarbowych), inspektor kontroli skarbowej, starszy rachmistrz, naczelny sekretarz (w izbach skarbowych);

w IX stopniu służbowym — starszy sekretarz, starszy komisarz kontroli skarbowej, rachmistrz, kasjer, pomocniczy referent;

w X stopniu służbowym — sekretarz, ksiązkowy, komisarz kontroli skarbowej;

w XI stopniu służbowym — asystent, starszy kancelista, kontroler skarbowy;

w XII stopniu służbowym — kancelista, kontroler, skarbowy, praktykant kasowy, pomocniczy kontroler skarbowy.

§ 8. Urzędników izb skarbowych i urzędów skarbowych mianuje, zwalnia od służby i przenosi Minister, z wyjątkiem urzędników trzech najniższych stopni służbowych. Urzędników nieetatowych i kontraktowych, oraz wszystkich niższych funkcjonariuszów mianują, przenoszą i zwalniają dyrektorowie izb skarbowych.

Każdy urzędnik administracji skarbowej musi złożyć w przepisany termin egzamin zawodowy.

Ilość urzędników i niższych funkcjonariuszów w izbach skarbowych i urzędach skarbowych (kasach) określały poszczególne etaty.

§ 9. Izby skarbowe mają następujący zakres działania:

- 1) wykonują nadzór nad czynnościami podległych urzędów skarbowych, a w szczególności czuwają nad tem, by podatki i opłaty, tudzież wszelkie inne daniny państwowe były prawidłowo i we właściwym czasie wymierzone, płacone i ściągane.
- 2) spełniają czynności, połączone z wykonaniem budżetu państwowego, poruczone im przez właściwe przepisy i rozporządzenia;
- 3) wykonują nadzór nad czynnościami podległych im kas skarbowych tak bezpośrednio, jakoteż za pośrednictwem urzędów skarbowych podatków bezpośrednich lub urzędów skarbowych podatków pośrednich i opłat skarbowych;
- 4) orzekają:
 - a) w pierwszej instancji — w sprawach niezastrzeżonych Ministerstwu, ani nie należących do zakresu działania urzędów skarbowych (§ 1 lit. B),
 - b) w drugiej i ostatniej instancji — w sprawach należących do zakresu działania podległych im urzędów skarbowych.

§ 10. Dyrektora izby mianuje, zwalnia i przenosi Minister.

§ 11. Dyrektor izby jest przełożonym wszystkich podległych mu urzędników w okręgu izby skarbowej, mianuje, zwalnia od służby i przenosi w obrębie swego okręgu urzędników trzech najniższych stopni służbowych, oraz wszystkich funkcjonariuszów niższych; przedstawia Ministerstwu opinię co do kandydatów na urzędników wyższych stopni i składa uzasadnione wnioski co do potrzeby powiększenia personelu; w granicach wydanych przepisów udziela urlopów urzędnikom w swoim okręgu i wyznacza ich zastępców; przedstawia ze swą opinią Ministerstwu prośby urzędników o przeniesienie do innego okręgu, o zaliczki, zapomogi itp.; nadto przedstawia Ministerstwu sprawy dotyczące emerytowania, wynagradzania i karania urzędników; ma jednak prawo udzielania zaliczek na płacę, zapomóg i remuneracji urzędnikom i niższym funkcjonariuszom w granicach wydanych przepisów; posiada prawo czynienia podwładnym urzędni-

kom upomnień, tudzież zawieszania ich w czynnościach, stosownie do wydanych w tym kierunku przepisów służbowych.

§ 12. Dyrektor jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg spraw skarbowych w okręgu izby, czuwa zatem bezpośrednio i za pośrednictwem naczelników wydziałów i naczelników urzędów nad czynnościami izby skarbowej i urzędów skarbowych, pilnuje ścisłego przestrzegania ustaw skarbowych, rozporządzeń i instrukcji Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, daje baczenie na rozwój życia ekonomicznego w podległym mu okręgu i na żądanie Ministra składa mu uwagi i wnioski w przedmiotach, dotyczących skarbowości, oraz dostarcza danych — niezbędnych dla oceny istniejących i projektowanych nowych źródeł dochodu.

§ 13. Do dyrektora izby należy kierownictwo ogólne wszystkich spraw podległych izbie skarbowej. Dyrektor izby może zlecić naczelnikom wydziałów samodzielne załatwianie niektórych rodzajów spraw. Dla narad w sprawach wymagających wszechstronnego oświetlenia i wymiany zdań, może dyrektor izby zwołać posiedzenie naczelników wydziałów lub ich zastępców.

Wygłoszone na posiedzeniach opinie protokołuje się, lecz posiadają one dla dyrektora izby tylko znaczenie doradcze.

§ 14. Za zezwoleniem Ministerstwa może dyrektor izby zwoływać narady naczelników urzędów skarbowych lub urzędników dla specjalnej gałęzi służby skarbowej (referentów stemplowych, rachmistrzów itp.) w celu zaznajomienia ich z nowymi przepisami, ujednostajnienia praktyki itp.

W wypadkach wyjątkowo nagłych może to uczynić za dodatkową zgodą Ministerstwa, jednakże nie częściej niż raz na rok.

§ 15. Do obowiązków dyrektora izby należy dokonywanie rewizji urzędów skarbowych, a także ważniejszych zakładów produkcji przedmiotów, podlegających opodatkowaniu lub stanowiących monopol państwowy.

Rewizji tej dokonywa dyrektor sam lub za dobraniem fachowych urzędników i sporządza krótki protokół w specjalnie dla tego celu prowadzonym pamiętniku.

§ 16. Dyrektor izby składa corocznie Ministerstwu sprawozdanie ogólne o działalności urzędów skarbowych w jego okręgu.

§ 17. Stosownie do charakteru spraw, należących do kompetencji izby skarbowej dzieli się ona na pięć wydziałów:

- 1) wydział I-szy ogólny;
- 2) wydział II-gi podatków bezpośrednich;
- 3) wydział III-ci opłat skarbowych;
- 4) wydział IV-ty podatków pośrednich;
- 5) wydział V-ty kasowy.

Wydziały dzielą się na oddziały, których ilość oznaczy dyrektor izby na wniosek naczelnika wydziału.

§ 18. Wydziałami kierują naczelnicy wydziału; na czele oddziałów stoją kierownicy oddziałów.

Naczelnik wydziału jest bezpośrednim kierownikiem wyznaczonego mu wydziału, odpowiedzialnym za jego urzędowanie; rozdziela pracę między oddziały, względnie przydzielonych mu urzędników i aprobuje projekty ich załatwień.

Może jednak pod własną odpowiedzialnością i za zgodą dyrektora oddać aprobatę kierownikom oddziału.

Naczelnik jest przełożonym urzędników, wchodzących w skład wydziału i pozostaje w bezpośredniej zależności od dyrektora.

Naczelnicy wydziału są obowiązani do kontroli czynności podwładnych urzędów skarbowych, do czuwania nad należytem wyszkoleniem zawodowym podwładnych urzędników, do składania dyrektorowi izby corocznie w oznaczonym przez niego terminie sprawozdań o działalności służbowej urzędników wydziału, oraz o działalności naczelników podwładnych urzędów (kas) w zakresie swego resortu celem przedstawienia przez dyrektora izby Ministerstwu łącznie z ogólnym sprawozdaniem rocznym. Naczelnicy wydziałów II, III, IV i V są obowiązani do wydawania opinii dla wydziału I w sprawach awansowania, nagradzania i przenoszenia urzędników i funkcjonariuszów swego wydziału i podwładnych resortowo urzędów (kas); wreszcie do składania wydziałowi I należycie umotywowanych wniosków o potrzebie powiększenia lub zmniejszenia liczby istniejących w okręgu izby urzędów (kas) swego resortu, o konieczności zmian terytorjalnych w podziałach okręgów tych urzędów, zwiększania liczby urzędników i niższych funkcjonariuszów, powiększenia etatów celem wyjednania odpowiednich zarządzeń Ministerstwa.

Naczelnicy wydziału powinni posiadać wyższe wykształcenie.

Wydział I ogólny.

§ 19. Do wydziału ogólnego należą:

- 1) sprawy składu osobowego izby skarbowej i wszystkich urzędów skarbowych w okręgu,
- 2) sprawy budżetowo-rachunkowe,
- 3) sprawy emerytalne,
- 4) sprawy gospodarcze,
- 5) nadzór nad czynnościami kancelaryjnymi izby skarbowej, nad archiwum i biblioteką,
- 6) wszystkie sprawy, niezastreżone kompetencji innych wydziałów.

§ 20. Do naczelników wydziału ogólnego należą:

- a) czuwanie nad prawidłowym i sprawnym podziałem nadsyłanej korespondencji pomiędzy właściwe wydziały izby skarbowej i przestrzeganie szybkiego wysyłania korespondencji,
- b) referowanie dyrektorowi spraw, dotyczących wydziału ogólnego,
- c) przeprowadzanie poleconych mu przez dyrektora izby dochodzeń w sprawach służbowych przeciwko urzędnikom i funkcjonariuszom skarbowym,
- d) coroczne sporządzanie preliminarzy budżetowych, dotyczących potrzeb rzeczowych i osobowych izby skarbowej i podległych jej urzędów skarbowych.

§ 21. Prócz naczelnika w skład wydziału wchodzi: referent dla spraw osobowych, referent dla spraw budżetowo-rachunkowych, referent spraw emerytalnych, referent spraw gospodarczych, naczelny sekretarz, jak również niezbędna ilość pomocniczych urzędników.

§ 22. Do czasu wydania ogólnych przepisów o sposobie przeprowadzania robót i dostaw państwowych—w każdym poszczególnym wypadku, o ile chodzi o dostawy i roboty wartości do 1,000.000 mk. określa izba skarbowa, w jaki sposób ma być wykonana dostawa lub robota: czy przez przedsiębiorców w drodze przetargu lub z wolnej ręki, czy sposobem go-

spodarczym. Co do robót i dostaw powyżej tej sumy decyduje Ministerstwo.

§ 23. Umowy o dostawę i umowy o wykonanie robót, o ile cena dostawy lub roboty nie przewyższa jednorazowo sumy 10.000 mk., mogą być zawierane przez naczelników urzędów skarbowych w granicach, przewidzianego na ten cel kredytu.

Jeżeli cena umowy przewyższa 10.000 mk., a nie przekracza 1.000.000 mk., projekty umów winny być zatwierdzane przez izbę skarbową.

§ 24. W sprawach dotyczących zatwierdzenia projektów umów najmu pomieszczeń do lat trzech, umów dostaw i robót, jak również preliminarzy budżetowych, dotyczących potrzeb rzeczowych i w innych sprawach natury gospodarczej, decyduje dyrektor izby, po wysłuchaniu opinii naczelnika wydziału ogólnego.

Wydział II podatków bezpośrednich.

§ 25. Wydział II ma nadzór nad prawidłowym wymiarem podatków bezpośrednich i nad sprawnym ich ściąganiem w okręgu izby skarbowej.

§ 26. Bezpośredni zarząd spraw, należących do wydziału II sprawuje naczelnik wydziału. Do niego należy przede wszystkim kierownictwo wszystkich spraw, wchodzących w zakres czynności wydziału, przedstawianie dyrektorowi izby do decyzji spraw wymagających jego zatwierdzenia, dokonywanie rewizji czynności urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych i przewodniczenie, ewentualnie uczestnictwo w okręgowych komisjach podatkowych.

§ 27. Poszczególne działy czynności prowadzą kierownicy oddziałów. Podział czynności między poszczególne oddziały i zmiany w podziale zarządza dyrektor izby skarbowej na wniosek naczelnika wydziału.

§ 28. W szczególności należą do wydziału II następujące sprawy:

- 1) w przedmiocie podatku przemysłowego:
 - a) nadzór nad należytem przestrzeganiem przepisów o podatku przemysłowym przez wydziały podatkowe;
 - b) rozstrzyganie odwołań przeciw orzeczeniom wydziałów podatkowych w przedmiocie wymiaru podatku przemysłowego;
 - c) wymierzanie kar przewidzianych w obowiązujących przepisach o państwowym podatku przemysłowym;
- 2) w przedmiocie podatku od kapitałów i rent:
 - a) nadzór nad prawidłowem obliczaniem i terminowem uiszczeniem podatku przez osoby fizyczne, tudzież instytucje publiczne i prywatne, mające siedzibę swych zarządów w okręgu izby, i czuwanie nad zachowaniem przepisów ustawy o powyższym podatku;
 - b) przy sprawdzaniu bilansów rocznych przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, badanie i sprawdzanie prawidłowości obliczeń podatków od dochodów z kapitałów pieniężnych, ulokowanych w tych instytucjach, jakoteż im wypożyczonych, od rachunków korespondentów i od rachunków otwartego kredytu, w miarę specjalnych kompetencyjnych przepisów wydanych przez Ministerstwo;

- c) rozpatrywanie i decydowanie zażaleń i rekursów na postanowienia i wymiary urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych;
- 3) w przedmiocie podatku dochodowego, majątkowego (uzupełniającego) i od przyrostu majątku:
 - a) inicjatywa w tworzeniu komisji odwoławczych, przygotowywanie spraw na ich posiedzenia, prowadzenie biurowości komisji i wykonanie ich rozstrzygnięć;
 - b) wydawanie orzeczeń karnych;
- 4) w przedmiocie ulg podatkowych, kar i zwrotów:

Wstrzymywanie egzekucji, odraczanie płatności na okres najwyżej 6 miesięczny, rozkładanie na raty należności w podatkach i karach najwyżej na przeciąg jednego roku, o ile należność nie przekracza 25.000 mk., umarzanie należności w wysokości do 1.000 mk., tudzież zwroty nadpłat w podatkach i karach do wysokości 10.000 mk. Upoważnienia te przysługują izbie, jeżeli zachodzą warunki określone przepisami Ministerstwa, o ile zarządzenia tego rodzaju w myśl obowiązujących przepisów są dopuszczalne i jeżeli wydawanie ich nie jest zastrzeżone innym organom.

Wydział III opłat skarbowych.

§ 29. Do wydziału III należy nadzór nad należytym wymiarem opłat stemplowych i podatku spadkowego, oraz czuwanie nad prawidłowym obliczaniem opłat.

§ 30. Bezpośredni zarząd spraw, należących do wydziału III sprawuje naczelnik wydziału. Do niego należy przede wszystkim kierownictwo wszystkich spraw, wchodzących w zakres czynności wydziału, i przedstawianie dyrektorowi izby do decyzji spraw wymagających jego zatwierdzenia.

Do obowiązków naczelnika wydziału opłat skarbowych należy przeprowadzanie przynajmniej raz na rok rewizji czynności referentów opłat skarbowych w urzędach skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, oraz udzielanie im niezbędnych wskazówek i informacji.

Protokół rewizji składa naczelnik wydziału dyrektorowi izby.

§ 31. W szczególności należą do wydziału III następujące sprawy:

A. W przedmiocie opłat stemplowych:

- 1) nadzór nad należytem przestrzeganiem przepisów o opłatach stemplowych przez urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, oraz rewizje pod względem przestrzegania przepisów stemplowych przez instytucje kredytowe, ubezpieczeniowe, notariuszów i t. p.;
- 2) załatwianie zażaleń od rozstrzygnięć urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych;
- 3) pociąganie do odpowiedzialności urzędników, winnych przekroczeń przepisów o opłatach stemplowych, oraz przedstawianie Ministerstwu zażaleń w tych sprawach;
- 4) umarzanie nieściągalnych opłat stemplowych w granicach, wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych.

B. W przedmiocie podatku spadkowego:

- 1) nadzór nad należytem przestrzeganiem przepisów o podatku spadkowym przez urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, oraz kontrolowanie wymiarów dokonywanych przez te urzędy;

2) rozstrzygnięcie odwołań od decyzji urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, o ile są one powołane do wymiaru podatku spadkowego;

3) wymiar podatku spadkowego, o ile obowiązujące przepisy przekazują tę czynności izbom skarbowym, oraz przedstawianie odwołań w tym względzie Ministerstwu;

4) decyzja w sprawie próśb o odroczenie, rozłożenie na raty lub zwrot podatku spadkowego;

5) umarzania nieściągalnego podatku spadkowego w granicach wydanych w tym względzie przepisów.

§ 32. Nadto należy do wydziału III załatwianie zażaleń na postanowienia urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych w przedmiocie opłat skarbowych rekursów i sprzeciwów, oraz spraw dotyczących odraczania, rozkładania na raty, zwrotów i umorzeń zaległości opłat skarbowych.

Wydział IV podatków pośrednich.

§ 33. W wydziale IV izby skarbowej skupiają się sprawy, dotyczące dochodów państwowych z podatków pośrednich i monopolów państwowych na obszarze okręgu izby skarbowej.

§ 34. Obowiązkiem naczelnika wydziału podatków pośrednich jest: czuwać bezpośrednio jak również przez podwładnych urzędników i przez urzędy podatków pośrednich nad ścisłym wykonywaniem ustaw dotyczących podatków pośrednich i monopolów państwowych, przedsięwziąć wszelkie środki po temu, aby dochody z podatków pośrednich i monopolów państwowych wpływały do kas skarbowych we właściwym czasie, aby wszelkie niedokładności w wykonywaniu ustaw o podatkach pośrednich i monopolach państwowych były niezwłocznie usuwane, aby winni wykroczeń byli pociągani do odpowiedzialności zgodnie z obowiązującymi przepisami, a wymierzane przez władze skarbowe kary za wykroczenia były należycie egzekwowane.

§ 35. W szczególności do naczelnika wydziału podatków pośrednich należy:

A. W sprawach nadzoru służbowego:

1) sprawdzanie osobiście lub przez podwładnych urzędników dzienników czynności służbowych pozakancelaryjnych, prowadzonych przez naczelników urzędów skarbowych podatków pośrednich i inspektorów kontroli skarbowej, oraz pilne śledzenie za tokiem ich zajęć służbowych;

2) w razie stwierdzonych w czasie podróży inspekcyjnej nadużyć lub wykroczeń służbowych ze strony urzędników i niższych funkcjonariuszów wydawanie tymczasowych zarządzeń, stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów służbowych.

B. W sprawach kontroli i sprzedaży produktów:

1) dokonywanie osobiście i za pośrednictwem podwładnych urzędników rewizji miejsc wyrobu i sprzedaży produktów podległych opodatkowaniu, oraz składów monopolowych, jak również składanie dyrektorowi izby perjodycznych sprawozdań z dokonanych rewizji;

2) czuwanie, aby w fabrykach i zakładach, produkujących przedmioty podległe opodatkowaniu, działały należycie aparaty kontrolujące i wagi automatyczne i by uchylenia ich nie przekraczały norm, przewidzianych w odnośnych przepisach.

C. W sprawie udzielania koncesji i zezwoleń:

1) rozpatrywanie, badanie, opinjowanie i przedstawianie do ostatecznej decyzji dyrektora izby podań o udzielenie koncesji na otwarcie fabryk i zakładów, produkujących wyroby podległe opodatkowaniu, w granicach obowiązujących ustaw;

2) udzielanie stosownie do obowiązujących przepisów pozwoleń na wywóz za granicę, jak również na przywóz z zagranicy produktów, podległych opodatkowaniu, o ile wydawanie takich pozwoleń nie jest zastrzeżone Ministerstwu.

D. W różnych sprawach:

1) sporządzanie projektów umów z producentami przedmiotów podległych opodatkowaniu, o ile to jest przewidziane w ustawach lub rozporządzeniach Ministerstwa i przedstawianie projektów do zatwierdzenia dyrektorowi izby lub Ministerstwu;

2) wymierzanie kar pieniężnych za wykroczenia przeciwko przepisom ustaw o podatkach pośrednich i monopolach, w wypadkach, przewidzianych przez obowiązujące przepisy, i kierowanie do sądów wszelkich tych spraw o wykroczenia, które są zastrzeżone orzecznictwu sądów;

3) składanie dyrektorowi izby dla przedstawienia Ministerstwu:

a) sprawozdań operacyjnych z kampanji gorzelnicznych, cukrowniczych, browarnianych i t. p.;

b) planów kupna i sprzedaży zmonopolizowanych produktów na następny okres gospodarczy;

c) rocznych sprawozdań o obrocie produktów podległych opodatkowaniu lub stanowiących monopol państwowy, tudzież o dochodach z podatków i monopolów państwowych w okręgu izby skarbowej;

d) wszelkich innych przepisanych przez ustawy lub zażądanych przez Ministerstwo doniesień, sprawozdań lub wykazów;

4) składanie izbie kontroli państwa do rewizji ksiąg i innych dowodów, stosownie do istniejących pod tym względem przepisów;

5) zezwalanie na udzielanie kredytu podatków pośrednich za złożeniem zabezpieczenia lub bez zabezpieczenia w granicach obowiązujących ustaw;

6) załatwianie lub przypilnowywanie innych spraw poruczonych izbom skarbowym przez ustawy o podatkach pośrednich i monopolach państwowych, jakoteż poszczególne rozporządzenia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej;

7) zwracanie, zaliczanie, umarzanie lub rozkładanie na raty opłat podatków pośrednich, o ile na to zezwalają ustawy i o ile decyzje takie nie są zastrzeżone Ministerstwu.

§ 36. W skład wydziału podatków pośrednich wchodzi, prócz naczelnika wydziału, urzędnicy z wykształceniem technicznym z tytułami według stopni służbowych (§ 8), referent spraw karnych, kierownik oddziału statystyczno rachunkowego, starsi inspektorowie kontroli skarbowej, jako organa lustrujące kontrolę skarbową w myśl specjalnej instrukcji służbowej i odpowiednia ilość referentów i urzędników pomocniczych.

W szczególności do urzędników technicznych należy:

1) dokonywanie perjodycznych i nadzwyczajnych rewizji miejsc wyrobu, składu i sprzedaży produktów, podlegających opodatkowaniu, oraz zakładów monopolowych;

2) bezpośredni nadzór nad wszystkimi przyrządami kontrolującymi i nad techniczną stroną produkcji wyrobów, podległych opodatkowaniu, składanie naczelnikowi wydziału sprawozdań co do stanu urządzeń technicznych i wogóle załatwianie spraw natury technicznej, odnoszących się do podatków pośrednich;

3) czuwanie nad prowadzeniem ścisłych inwentarzy przyrządów kontrolnych i aparatów mierniczych;

4) w razie zauważenia przy rewizjach jakichkolwiek nieprawidłowości, wykroczeń albo nadużyć ze strony producentów, sprzedawców lub urzędników i niższych funkcjonariuszów, poczynienie odpowiednich kroków celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności ;

5) składanie naczelnikowi wydziału IV sprawozdań o każdej odbytej rewizji;

6) prowadzenie dziennika czynności pozakancelaryjnych i ogólne zestawianie wyników takich czynności z obwodów urzędów podatków pośrednich na podstawie nadsyłanych dzienników służbowych;

7) opracowywanie podań, planów, sprawozdań i wykazów przewidzianych w § 35 ust. D. l. 3 lit. a, b, c, d;

8) opinjowanie wniosków producentów i sprzedawców, oraz sporządzanie projektów umów z nimi zawieranych;

9) opinjowanie doniesień karnych pod względem technicznym;

10) przeprowadzanie badań i analiz produktów, podlegających opodatkowaniu, zgodnie z obowiązującymi przepisami skarbowymi i prowadzenie w tym celu urządzonych pracowni.

§ 37. Od urzędników technicznych skarbowych jest wymagane pełne wykształcenie techniczne i odpowiednia praktyka w służbie administracji skarbowej, albo co najmniej długoletnia odpowiednia praktyka.

§ 38. Naczelnik wydziału wyznacza, za zgodą dyrektora izby, każdemu z inspektorów poszczególne obwody w okręgu izby skarbowej do rewizji, a niezależnie od tego może polecać im przeprowadzanie w razie potrzeby doręcznych rewizji poszczególnych zakładów poza obrębem wyznaczonego obwodu.

§ 39. Referent dla spraw karnych skarbowych:

a) czuwa nad biegiem spraw o wykroczenia przeciwko przepisom ustaw o podatkach pośrednich i monopolach;

b) sprawdza i w razie potrzeby uzupełnia sporządzone przez podwładne izbie urzędy skarbowe dochodzenia w sprawach karnych;

c) przeprowadza osobiście dochodzenia w wypadkach szczególnej wagi;

d) referuje sprawy karne skarbowe;

e) występuje przed sądami w sprawach, dotyczących wykroczeń przeciw przepisom ustaw, o podatkach pośrednich i monopolach państwowych;

f) dopilnowuje wykonania orzeczeń władz skarbowych w sprawach karnych;

g) rewiduje, przynajmniej raz na rok, tok spraw karnych w urzędach skarbowych podatków pośrednich.

§ 40. Referent dla spraw karnych powinien w zasadzie posiadać wykształcenie prawnicze i praktykę służby skarbowej.

§ 41. Do kierownika oddziału statystyczno-rachunkowego i jego pomocników należy:

- 1) kontrolowanie nadsyłanych przez miejscowe urzędy skarbowe podatków pośrednich, miesięcznych odpisów z ksiąg, które, stosownie do ustaw, obowiązane są prowadzić fabryki i składy przedmiotów, podlegających opodatkowaniu;
- 2) prowadzenie ksiąg stałej kontroli rachunkowej podatków pośrednich i dochodów z monopolów według wzorów, które ustanawia Ministerstwo;
- 3) prowadzenie statystyki przedsiębiorstw, podlegających kontroli skarbowej i ich produkcji;
- 4) prowadzenie kontroli wpływu i zwrotu kaucji, wnoszonych na zabezpieczenie opłat z tytułu podatków pośrednich;
- 5) zestawianie rocznych sprawozdań z obrotu produktów, podlegających opodatkowaniu o dochodach z tytułu podatków pośrednich i monopolów państwowych;
- 6) sporządzanie rocznie planów gospodarczych nabycia i sprzedaży produktów zmonopolizowanych lub podlegających opodatkowaniu, jak również przygotowywanie wszelkich sprawozdań rachunkowych, wykazów i zestawień wymaganych przez ustawy lub zażądanych przez Ministerstwo.

Wydział V Kasowy.

§ 42. Do wydziału kasowego izby skarbowej należy:

- a) ogólny nadzór nad czynnościami i bezpieczeństwem kas skarbowych w okręgu izby skarbowej i zaopatrywanie ich potrzeb;
- b) kontrola rachunkowa przychodów i rozchodów kas skarbowych i systematyczne zestawianie rachunków tychże kas;
- c) upoważnianie kas skarbowych do wypłat z funduszków państwowych przez otwieranie w kasach kredytów władzom i urządnom asygnującym;
- d) prowadzenie kontroli emerytur i zapomóg, jak również sporządzanie i wydawanie książeczek emerytalnych i zapomogowych.

§ 43. Naczelnik Wydziału Kasowego załatwia samodzielnie sprawy bieżące w granicach, udzielonych mu przez dyrektora upoważnień, wszelkie zaś sprawy natury zasadniczej i donioślejszego znaczenia przedstawia do decyzji dyrektora.

§ 44. Nadzór nad czynnościami i bezpieczeństwem kas (§ 42 a) wydział kasowy izby skarbowej wykonuje w następujący sposób:

- a) naczelnik wydziału kasowego przynajmniej raz na rok dokonuje niespodzianych rewizji wszystkich kas skarbowych w okręgu. O każdej niespodzianej rewizji naczelnik wydziału kasowego sporządza szczegółowy protokół i składa go dyrektorowi izby. Sposób dokonywania rewizji określają przepisy instrukcji kasowej. W razie wykrycia deficytu, lub innych nieporządków w kasie, naczelnik wydziału kasowego może, stosownie do zachodzących okoliczności, zawiesić w urzędowaniu skarbnika ewentualnie innych urzędników kasowych. W tym razie zarządza zastępstwo i zawiadamia o tem dyrektora izby, do którego należą dalsze w tej sprawie dyspozycje;

- b) przy rewizjach kas naczelnik wydziału zwraca pilną uwagę na bezpieczeństwo lokalu, w którym mieści się kasa, na jego wady i braki, jak również na urządzenie skarbcza, na całość i stan kas ogniotrwałych i składa o tem dyrektorowi izby sprawozdanie oddzielnie, do protokołu rewizji z czynności kasowych;
- c) przy badaniu sprawozdań i dowodów, nadsyłanych przez kasy izbie skarbowej, wydział kasowy zwraca pilną uwagę na braki, niedokładności i omyłki w rachunkowości; właściwi rachmistrze zdają o tem sprawozdanie naczelnikowi wydziału, który udziela kasom potrzebnych wskazówek.

§ 45. Jako powołany do czuwania nad zaopatrywaniem potrzeb kas skarbowych w okręgu (§ 42a) wydział kasowy:

- a) na zasadzie obliczeń, dostarczonych mu przez kasy skarbowe czyni starania o otrzymanie we właściwych terminach od Ministerstwa potrzebnego zapasu znaków wartościowych i rozsyła je kasom z zachowaniem formalności, przewidzianych w instrukcji kasowej;
- b) przygotowuje potrzebne dla kas księgi, druki, formularze, parafuje księgi kasowe i wysyła je kasom we właściwym czasie;
- c) daje pilne baczenie na to, aby kasy skarbowe odsyłały wolną gotowiznę w terminach, przepisanych przez Ministerstwo;
- d) otrzymawszy wiadomość o chwilowym braku gotowizny w danej kasie, przedsięwzięje kroki celem zaopatrzenia jej w niezbędną sumę pieniężną.

§ 46. Kontrolę rachunkową przychodów i rozchodów kas skarbowych (§ 42 b) wydział kasowy wykonuje przez swych rachmistrzów i ich pomocników, którzy badają wszystkie nadsyłane przez kasy sprawozdania i wykazy, a dołączając do nich dowody kasowe pod względem prawidłowości sumowania i zarachowania na odpowiednie konta, księgują przychody i rozchody na właściwych rachunkach. W razie nieprawidłowego zapisania przez kasę skarbową sum dochodowych lub rozchodowych, wydział kasowy zarządza odpowiednie przeksięgowanie. Po zaksięgowaniu przesyła się sprawozdania kasowe wraz z dowodami izbie obrachunkowej, względnie izbie kontroli państwa, stosownie do instrukcji rachunkowej dla izb skarbowych, oraz do innych wydanych w tym względzie przepisów.

§ 47. Księgi rachunkowe winny być prowadzone przez wydział kasowy bez opóźnień i zaległości w ten sposób, aby w każdym czasie izba skarbo-wa mogła szybko i dokładnie sporządzić zestawienie dochodów i rozchodów w okręgu, z podziałem jednych i drugich na właściwe ugrupowanie, zastosowane do układu budżetu państwowego.

Przepisy do prowadzenia ksiąg, zestawień i wykazów, oraz ich wzory, podaje instrukcja rachunkowa dla izb skarbowych.

§ 48. O wszelkich przyznanych z funduszków Skarbu Państwa emeryturach i stałych zapomogach, Ministerstwo zawiadamia izbę skarbową tego okręgu, w którym emeryci zamieszkują, lub w którym życzą sobie pobierać zaopatrzenie. Wydział kasowy izby skarbowej wystawia uprawnionym książeczki emerytalne, ewentualnie zapomogowe i przesyła je kasie, z której uprawniony życzy sobie otrzymać przyznane mu zaopatrzenie. Wydział kasowy prowadzi osobną księgę kontroli zaopatrzeń i wnosi do niej wszelkie zachodzące w nich zmiany. O każdej zmianie wydział kasowy zawiadamia niezwłocznie właściwą kasę.

Urzędy skarbowe.

A. Urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych.

§ 49. Do urzędu skarbowego podatków bezpośrednich i opłat skarbowych należy:

- a) Wymiar podatków bezpośrednich i opłat skarbowych przy współudziale komisji podatkowych tam, gdzie odnośne ustawy podatkowe to przewidują, kontrola i przymusowe ściąganie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, jakó też wszelkie związane z tem czynności,
- b) bezpośredni nadzór nad podatkami bezpośrednimi i opłatami skarbowymi, obliczaniem i uiszczaniem przez osoby opodatkowane, inne osoby lub urzędy do tego powołane, jakoteż nadzór nad zachowaniem przez nie przepisów ustawowych,
- c) czuwanie nad przestrzeganiem ustaw o podatkach bezpośrednich i opłatach skarbowych i wymierzanie kary za ich przekroczenia, na podstawie obowiązujących tej mierze przepisów, o ile karanie nie należy do władz sądowych.

§ 50. W poszczególnych działach podatków i opłat do urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych należą wszystkie w ich kompetencji leżące czynności, a w szczególności:

I. W przedmiocie podatku przemysłowego:

prowadzenia szczegółowego rejestru przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych na zasadzie deklaracji płatników i innych danych, oraz kontrola prawidłowego uiszczania podatku.

II. W przedmiocie podatku od kapitałów i rent:

- 1) sporządzanie na zasadzie danych zaczerpniętych z miejscowych urzędów hipotecznych, z akt podatków gruntowych i podatków od nieruchomości miejskich, spisu wszystkich hipotecznie obciążonych nieruchomości, znajdujących się w obrębie okręgu podatkowego i zażądanie od właścicieli nieruchomości złożenia deklaracji podatkowych, zawierających wiadomości wskazane w przepisach ustawy o podatku od kapitałów zabezpieczonych na majątku nieruchomym;
- 2) sprawdzanie złożonych deklaracji na podstawie ksiąg hipotecznych i uzupełnianie braków w deklaracjach;
- 3) prowadzenie co do każdej wciągniętej do spisu nieruchomości, stałej kontroli hipotekowanych kapitałów, ich częściowych lub całkowitych przelewów, tudzież wykreśleń, jak również kontroli zmian właścicieli, na zasadzie zawiadomień, otrzymanych od urzędów hipotecznych;
- 4) sporządzanie obrachunku podatku od każdej nieruchomości i przesyłanie obrachunku właścicielowi nieruchomości, a w poszczególnych wypadkach również wierzycielom hipotecznym;
- 5) przyjmowanie od właścicieli, ewentualnie wierzycieli, zaświadczeń o całkowitych lub częściowych spłatach kapitałów hipotekowanych, dla sporządzenia nowego obrachunku i wydawanie świadectw, celem wykreślenia z hipotek wpłaconych kapitałów lub ich części;
- 6) przyjmowanie od właścicieli, ewentualnie wierzycieli hipotecznych, protestów przeciwko obliczeniu podatku, rozważanie protestów i zawiadomienia osób interesowanych o decyzji;

7) sporządzanie nowych obrachunków w razie podziału majątku nieruchomości na oddzielne części i komunikowanie obrachunku osobom interesowanym;

8) sporządzanie wykazów należnych podatków i przesyłanie ich właściwym kasom skarbowym;

9) przyjmowanie skarg płatników w przedmiocie obliczenia podatku od kapitałów pieniężnych zabezpieczonych hipotecznie, jak również próśb o rozłożenie na raty zaległości, o zwrócenie nadpłat, o umorzenie kar i zaległości i przedstawianie ich izbie skarbowej.

III. W przedmiocie podatku dochodowego, majątkowego (uzupełniającego) i od przyrostu majątku:

1) wzywanie osób podlegających opodatkowaniu do składania deklaracji podatkowych i przyjmowanie deklaracji;

2) zbieranie z urzędów danych, niezbędnych do wymierzania powyższych podatków;

3) badanie, prostowanie i uzupełnianie deklaracji podatkowych, przesłuchiwanie świadków i znawców bez przysięgi;

4) składanie aktów z wnioskiem co do obowiązku podatkowego i co do wysokości stawki podatkowej komisji wymiarowej;

5) inicjatywa w tworzeniu komisji wymiarowych, względnie ich tworzenie, zwoływanie posiedzeń komisji, przewodniczenie i kierowanie czynnościami komisji i prowadzenie ich biurowości;

6) przygotowanie i rozsyłanie nakazów płatniczych;

7) przyjmowanie odwołań podatników od wymiaru komisji wymiarowej i przedstawianie ich komisji odwoławczej;

8) zarządzanie sprostowania wymiaru podatku w wypadkach przewidzianych w ustawie;

9) sporządzanie i rozsyłanie kasom skarbowym wykazów bierczych;

10) przyjmowanie od płatników podań o zwolnienie od podatków, o jego znizkę lub ulgi podatkowe i przedstawianie próśb izbie skarbowej.

IV. W przedmiocie opłat stemplowych:

1) wymierzanie opłat i kar stemplowych w tych wypadkach, które bądźto odnośne przepisy przekazały już urzędowi skarbowym podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, lub w których dotąd były właściwe urzędy opłat stemplowych;

2) rewizje w sprawie należytego stosowania przepisów o opłatach stemplowych przez urzędy, notariuszów, jakoteż przez osoby i instytucje prywatne w granicach, wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych;

3) przekładanie izbie skarbowej zażaleń od rozstrzygnięć urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, jak również wszelkich podań w sprawie opłat stemplowych, których załatwienie należy do kompetencji izby skarbowej;

4) przedkładanie izbie skarbowej wniosków o pociąganiu do odpowiedzialności urzędników winnych przekroczeń przepisów o opłatach stemplowych;

5) przymusowe ściąganie opłat stemplowych.

V. W przedmiocie podatku spadkowego:

- 1) przyjmowanie i zbieranie danych potrzebnych do wymiaru podatku spadkowego;
- 2) wymiar tego podatku, o ile kompetencja pod tym względem należy do urzędów skarbowych podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, w przeciwnym razie przedkładanie tych spraw do wymiaru izbie skarbowej;
- 3) przedkładanie izbie skarbowej odwołań przeciw wymiarom podatku spadkowego, dokonanych przez urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, jak również przedkładanie izbie skarbowej wszelkich podań w tych sprawach, do których załatwienia są kompetentne izby skarbowe;
- 4) przymusowe ściąganie podatku spadkowego, oraz umarzanie z powodu nieściągalności, w granicach, wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych.

VI. W przedmiocie wszystkich wogóle podatków i opłat skarbowych:

Przymusowe ściąganie zaległości i kar, tudzież grzywien, nakładanych przez władze i urzędy skarbowe, o ile pobór danego podatku nie został przekazany zarządom gmin miejskich, a także, na prośby urzędów i władz celnych, przymusowe ściąganie należności celnych, oraz kar i grzywien z powodu przekroczeń przepisów celnych.

§ 51. Skład urzędu skarbowego podatków bezpośrednich i opłat skarbowych stanowią:

- a) naczelnik urzędu;
- b) odpowiednia ilość referentów;
- c) niezbędna ilość urzędników pomocniczych i niższych funkcjonariuszów.

Naczelnik urzędu powinien w zasadzie posiadać wyższe wykształcenie.

§ 52. Naczelnik urzędu jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg wszelkich spraw, a nadewszystko za terminowo i prawidłowy wymiar podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, oraz za sprawne ściąganie zaległości.

§ 53. W szczególności do naczelnika urzędu skarbowego należą:

- 1) sprawy osobowe urzędników i funkcjonariuszów;
- 2) podział czynności pomiędzy pracowników i zaprowadzanie w razie potrzeby zmian w podziale czynności, jak również zaznajamianie urzędników z nowymi przepisami i instrukcjami w zakresie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych;
- 3) składanie izbie skarbowej opinii o podwładnych sobie urzędnikach i próśb urzędników o udzielenie urlopów, przeniesienie, emerytowanie, zwolnienie ze służby i t. p.;
- 4) bezpośrednie załatwianie lub poruczanie do załatwienia urzędnikom i funkcjonariuszom wszelkich pism, nadchodzących do urzędu, jak również podpisywanie korespondencji;
- 5) układanie projektów etatu urzędu (osobistych i rzeczowych) i przedstawianie ich we właściwym czasie izbie skarbowej;
- 6) podpisywanie asygnacji na wypłaty sum, przeznaczonych w zatwierdzonym etacie na utrzymanie urzędu;
- 7) piecza nad odpowiednim pomieszczeniem biura urzędu, jako też wyszukanie lokalu, umówienie warunków najmu i t. p., jak również nadzór nad utrzymaniem biura w porządku i dobrym stanie;

- 8) piecza nad zaopatrzeniem urzędu w niezbędny zapas ksiąg, druków, formularzy, blankietów, materiałów piśmiennych i innych rekwizytów kancelaryjnych;
- 9) prowadzenie inwentarza ruchomości i utensylii biurowych;
- 10) czuwanie nad terminowem wysyłaniem wszelkich wykazów i sprawozdań do izby skarbowej i ksiąg bierczych do kas skarbowych;
- 11) inicjatywa w tworzeniu komisji podatkowych, kierowanie ich czynnościami, zwoływanie posiedzeń komisji, przygotowywanie spraw na posiedzenia, przewodniczenie na posiedzeniach i wykonywanie uchwał komisji;
- 12) nakładanie kar za wykroczenia przeciw przepisom ustaw podatkowych i stemplowych w granicach, określonych przez ustawę;
- 13) rewizja dzienników służbowych, prowadzonych przez sekwestratorów i pilne bacznie nad sprężystą egzekucją podatków;
- 14) dokonywanie miesięcznych rewizji miejscowej kasy skarbowej;
- 15) sprawdzanie na miejscu opodatkowanych obiektów (nieruchomości wiejskich i miejskich, sklepów, składów towarowych i zakładów przemysłowych).

§ 54. Do sekwestratorów skarbowych należy przymusowe ściąganie zaległości podatków bezpośrednich i opłat skarbowych. Przy wykonywaniu swych czynności sekwestratorowie kierują się przepisami poszczególnych ustaw podatkowych i instrukcją wydaną przez Ministerstwo. Naczelnik urzędu może polecić sekwestratorom przy sposobności ich wyjazdów służbowych, załatwianie niektórych czynności w zakresie wymiaru podatków, np. sprawdzanie świadectw przemysłowych, zebranie nowych danych, potrzebnych do wymiaru lub odpisania podatku i t. p.

Sekwestratorowie prowadzą dzienniki urzędowe swych zajęć, w których zaznaczają dni swych wyjazdów i czynności, wykonane, tak podczas wyjazdu, jak i podczas pobytu w miejscu służbowem.

B. Urzędy skarbowe podatków pośrednich.

§ 55. Do urzędu skarbowego podatków pośrednich należy:

- a) bezpośredni nadzór nad produkcją, transportem, handlem i składami przedmiotów, podlegających opodatkowaniu lub stanowiących monopol państwowy,
- b) nadzór nad prawidłowem obliczaniem i uiszczaniem należnych Skarbowi Państwa przychodów z tytułu podatków pośrednich i monopolów państwowych,
- c) czuwanie nad przestrzeganiem ustaw o podatkach i pociąganie winnych do odpowiedzialności.

§ 56. Biuro urzędu składa się z naczelnika urzędu, z referentów i niezbędnej ilości urzędników pomocniczych, oraz niższych funkcjonariuszów.

Naczelnik urzędu podatków pośrednich powinien w zasadzie posiadać wyższe wykształcenie.

§ 57. Do składu urzędu skarbowego podatków pośrednich oprócz urzędników wymienionych w § 56, należą jako organy wykonawcze urzędniczy kontroli. Miejsca służbowe i okręgi nadzorcze inspektorów, oraz miejsca służbowe kontrolerów, jak również obszar ich okręgów kontrolnych czyni dyrektor izby skarbowej, na wniosek naczelnika wydziału IV.

§ 58. Naczelnik urzędu skarbowego podatków pośrednich jest kierownikiem biura, a zatem należą do niego:

- 1) sprawy osobowe urzędników i funkcjonariuszów;
- 2) składanie izbie skarbowej opinii o podwładnych sobie urzędnikach i próśb urzędników o udzielenie urlopów, o przeniesienie emerytowanie, zwalnianie ze służby i t. p.;
- 3) bezpośrednio załatwianie lub poruczenie do załatwienia urzędnikom pism, nadchodzących do urzędu, podpisywanie korespondencji;
- 4) układanie projektów etatów urzędu (osobistych i rzeczowych) i przedstawianie ich we właściwym czasie izbie skarbowej;
- 5) podpisywanie asygnacji na wypłaty sum, przeznaczonych w zatwierdzonym etacie na utrzymanie urzędu i podległych mu zakładów monopolowych;
- 6) piecza nad odpowiednim pomieszczeniem biura urzędu skarbowego podatków pośrednich, jako to: wyszukanie lokalu, umówienie warunków najmu i t. p., jak również nadzór nad utrzymaniem biura w porządku i w dobrym stanie;
- 7) piecza nad zaopatrzeniem urzędu w niezbędny zapas ksiąg, druków, formularzy, blankietów, materiałów piśmiennych i innych rekwizytów kancelaryjnych;
- 8) prowadzenie inwentarza ruchomości i utensylii biurowych, tudzież przyrządów technicznych, niezbędnych do wykonywania czynności kontroli skarbowej.

§ 59. Naczelnik urzędu skarbowego podatków pośrednich, jako bezpośredni przełożony wszystkich urzędników kontroli skarbowej w swym okręgu, zwraca baczną uwagę na ich czynności służbowe, kontroluje dzienniki zajęć służbowych; ma prawo delegowania w razie potrzeby każdego z podwładnych sobie urzędników i funkcjonariuszów skarbowych do załatwiania czynności służbowych i prawo wydawania im poleceń służbowych.

§ 60. Do czynności biurowych naczelnika urzędu skarbowego podatków pośrednich należy:

- 1) zbieranie wiadomości o osobach, wnoszących podania o pozwolenie prowadzenia zakładów, produkujących przedmioty, podległe opodatkowaniu, o pozwolenie na handel przedmiotami, podległymi opodatkowaniu, lub stanowiącymi monopol państwowy, i przedstawianie tych podań wraz z opiniami izbie skarbowej;
- 2) sprawdzanie składanych przez producentów deklaracji przewidzianych w ustawach o podatkach pośrednich i wydawanie świadectw na prawo rozpoczęcia produkcji przedmiotów podległych opodatkowaniu;
- 3) wydawanie wymaganych przez odnośne ustawy zaświadczeń dla wykupienia w kasie skarbowej właściwego patentu na prawo wyrobu lub sprzedaży produktów podległych opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy, osobom posiadającym należyte koncesje;
- 4) wydawanie osobom, posiadającym odpowiednie koncesje, świadectw prawa nabycia w kasie skarbowej banderoli;
- 5) przyjmowanie wszelkich innych zgłoszeń i podań, które stosownie do ustaw o podatkach pośrednich i monopolach winny być wnoszone do urzędów I instancji, tudzież wydawanie wszelkich zaświadczeń, przewidzianych w obowiązujących przepisach;
- 6) czuwanie nad ściśłem i dokładnym zestawianiem i terminowem wysyłaniem do izby skarbowej wszelkich obrachunków, wykazów, odpisów ksiąg i sprawozdań wymaganych przez ustawy o podatkach pośrednich i monopolach lub zażądanych przez izbę skarbową.

§ 61. Oprócz czynności biurowych wymienionych w § powyższym naczelnik urzędu skarbowego podatków pośrednich pełni obowiązki służbowe poza miejscem swego stałego urzędowania, a mianowicie:

- 1) objeżdża i rewiduje fabryki i zakłady produkujące przedmioty, podległe opodatkowaniu, składy produktów, stanowiących monopol państwowy, czasowo nieczynne fabryki i zakłady, oraz miejsca detalicznej sprzedaży produktów, podległych opodatkowaniu lub będących monopolem państwowym w przepisanych terminach;
- 2) sprawdza na miejscu dołączone do podań o koncesje, plany i opisy fabryk i zakładów, przeprowadza wymiar naczyń i zabezpieczenia aparatów;
- 3) ustawia, sprawdza, zamyka i rozłącza wszelkie kontrolne aparaty;
- 4) przy objazdach sprawdza książki podatkowe prowadzone w miejscach produkcji, w destylarniach, w magazynach i t. p. zakładach.

§ 62. Do naczelnika urzędu skarbowego podatków pośrednich należy również przeprowadzanie dochodzeń o wykroczenia przeciwko przepisom ustaw o podatkach pośrednich i monopolach państwowych, wymierzanie kar za wykroczenia w wypadkach, przewidzianych przez obowiązujące przepisy, przedstawianie izbie skarbowej spraw karnych zastrzeżonych jej kompetencji, ewentualnie skierowywanie spraw karnych do właściwych sądów zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

§ 63. Naczelnik urzędu skarbowego podatków pośrednich ma obowiązek prowadzenia dziennika swych czynności służbowych pozabiurowych; w dzienniku szczegółowo zaznacza dni swych wyjazdów, zrewidowane zakłady, rezultaty rewizji i wydane zarządzenia. Dziennik winien być złożony izbie skarbowej dla skontrolowania go przez naczelnika wydziału podatków pośrednich w terminach oznaczonych przez dyrektora izby.

§ 64. Czynności służbowe inspektorów kontroli skarbowej i kontrolerów określa osobna instrukcja.

C. Kasy skarbowe.

§ 65. Organizacja kas, ich stosunek do urzędów skarbowych, podatków bezpośrednich, jakoteż przepisy rachunkowo-kasowe są ujęte w osobnej instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów skarbowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

§ 66. Władzami asygnującymi są:

- 1) wszystkie władze II instancji, które asygnują rozchody w granicach szczegółowych etatów terytorjalnych w kasach skarbowych, znajdujących się w okręgu ich urzędowania po otwarciu w nich kredytów;
- 2) upoważnione przez władze dysponujące urzędy I instancji, które mogą wydawać asygnacje tylko do miejscowych kas skarbowych w granicach otwartych kredytów.

§ 67. Stopniową likwidację urzędów opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu i w Grudziądzu zarządzają dyrektorowie odnośnych izb skarbowych w miarę przejmowania agend tych urzędów przez poszczególne urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, oraz przez izby skarbowe.

§ 68. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

w z. *Wachowiak*